ali lisoformom. Vsak mora skrbeti, da se šarlah zatre. Brezvesten je, kdor se ne briga za zdravje otrok, kdor ne prepreči bolezen, predno pride, kdor ne naznani bolezen oblasti ali zdravniku! Dolžnost starišev je, te nauke vpoštevati!

Ptujski žnidar Vesjak, znani prvaški hujkač in politični rogovilež, katerega tudi menda arce v Črnogoro vleče, ko bi ne bilo pri Mahoriču vino tako dobro, — napravil je preteklo nedeljo zopet škandal. Možakar je namreč skupajno načelnik krojaško-čevljarske zadruge. Te svoje „častne službe“ se drži tako krčevito, kakor da bi mu kaj nesla. V nedeljo je bilo zborovanje te zadruge, pri katerem se mu je resnico presneto očitno v obraz povedalo. Vesjak je take slišal, da mu gotovo še danes v prvaških njegovih ušesih zvenijo. V svoji zmedenosti klical je Vesjak policaje na poštene in ugledne rokodelce. Policaji naj bi mu pomagali! A tako daleč še nismo, da bi ta ali oni alkoholizirani prvaški kričač rokodelce policaji preganjal. Ptujski obrtniki in rokodelci, zapomnite si: slovenski žnidar Vesjak šunta policaje na vas, kadar zahtevate svoje postavne pravice. Sicer pa naj ta Vesjak nikar ne misli, da bo še nadalje tako vroče zaželjeno in ljubljeno načelniško službo izvrševal in na račun zadruge potoke alkohola plačeval. Pri nedeljski njegovi izvolitvi so se vršile sleparije in zastopnik oblasti je borovanje zato tudi razpustil. Časi so minuli, ko je en Vesjak čevljarje in krojače za nos vodil! O celi stvari bodemo sicer še govorili!

Trgovec Senčar v Ptuju je znan kot slovenski narodnjak, čeprav se poteguje tudi prav tivahno za nemške odjemalce; kajti nemški denar mu ne smrdi. Svoje slovensko-narodno stališče pa kaže Senčar na prav čudni zagriženi način. Evo slučaj: V Senčarjevi hiši nahaja se že mnogo let tobak-trafika, v kateri se tudi razne časopise prodaja. Trafikantinja je vpeljala tudi „Štajerca“, da si na ta način svoj borni zaslužek poveča. Pa je napravila račun brez krčmarja. Komaj je Senčar izvedel, da se prodaja v tej trafiki naš list, ko je vskipela njegova narodna navdušenost. Nahrulil je takoj trafikantinjo, da mora opustiti prodajo „Štajerca“; ako pa tega ne stori, ji odpove stanovanje . . . To počenjanje je navadna infamija! Vbogi ženski odžreti par krajcarjev zaslužka, to zamore pač le en slovenski narodnjak. Ko bi trafikantinja prodajala kak srbski revolverski list ali kakšnjo prvaško izdajalsko cunjo, bi se Senčar s svojim priveskom gotovo ne vznemirjal. „Štajercu“ ta Senčar s svojim izsilstvom seveda ni škodoval. Nam mi se njegovi kramarsko-malenkostni jezici le smejimo. Odgovorili mu bodemo na drug način. Pustili smo ga doslej pri miru, ali odslej ne bomo Senčarjevo firmo v evidenci . . .

Ime

MAGGI

jamči

za izvrstno kakovost

MAGGI-jevih kock

po 5 vin. za ¼ litra najfinejše goveje juhe.

Le-te so najboljše!

Blagovolite to upoštevati pri nakupovanju.

Zopet prvaško-slovenski sovražnik Avstrije. V Celju napravil je slovensko-narodni tapetniški pomočnik Alojz Košir v neki gostilni veliki škandal. Najprve je začel čez Nemce potem pa čez Avstrijo psovati. Med drugim je kričal: „Borili smo se, da smo zavzeli Skutari; ali Avstrija nam je Skutari vzela in požrla!“ Končno je v svoji navdušenosti začel kričati: „Živio Črnagora, proč z Avstrijo!“ Gostilničar je od kričača zahteval, da naj se odstrani; kajti gosti so ga že hoteli vun vreči. Ker Košir ni vbogal, postavili so ga tudi kmalu na sveži zrak. Na cesti se je zbal in se je pričel na tleh valjati, kakor da bi bil zblaznel. Stražniki so ga spravili v zapor. Ali tam je tako razsajal, da so ga morali okleniti. Iz tega slučaja se zopet vidi, kam vodi slovensko-narodna protiavstrijska, veleizdajalska hujskarija. Oblasti priporočamo, da naj v prvi vrsti prvaške voditelje in hujskače prime. Kajti ti so odgovorni za žalostno dejstvo, da se zdaj tudi že med slovenskim ljudstvom samim pojavljajo veleizdajalske misli!

Okrajna bolniška blagajna v Ptuju imela je pretekli pondelek v gostilni g. Kodella zborovanje izvoljenih delegatov, kateremu je predsedoval načelnik g. Masten. V predsedništvo so bili izvoljeni gg. Maister, Masten in Reisinger (za delodajalce) ter gg. Beres, Kleindienst, Linhart, Luftensteiner, Mönich in Ornig (za delojemalce). — V nadzorništvo so bili potem izvoljeni sledeči gg.: Wressnig, Straschill, Hackl, Kratzer, Schwarz in Wutte. — V razsodišče pa gg.: Kukowetz, Perscha, Pibernig, Omuletz in Straschill Joh. — Pri raznoterostih razvila se je živahna debata zaradi žalostne pomanjkljivosti mnogo premajhne ptujske bolnice. Sprejel se je združeni predlog gg. Straschill in Linhart, po katerem naj predstojništvo pri merodajnih oblastih zahteva, da se omogoči delazmožnost deželnega zbora, to pa zaradi tega, kèr bi se le potem zamoglo ugoditi velepotrebnim zahtevam po razširjenju in povečanju ptujske bolnišnice.

Pravi duhovnik. Slov. Bistrica izgubila je jako priljubljenega duhovnika, č. g. dr. Antona Pinter. Imenovan je namreč za vojnega kurata v Polo. Vrli in pravi ta katoliški duhovnik ni poznal nikdar ne politike, ne prepirov. Prebivalstvo se bode z veseljem in s hvaležnostjo nanj spominjalo. Kajti takih pravih duhovnikov nam manjka in ravno takih potrebujemo!

Umrla je v Mariboru gospa Paula Pfrimer. Splošno spoštovana pokojnica naj v miru počiva!

40 let zdravnik. Ta redki jubilej praznoval je te dni g. dr. Armand Rak v Mariboru. Vrli in splošno priljubljeni mož je tudi skozi desetletje v javnih zastopih za ljudstvo deloval in še danes deluje. Za velike zasluge, ki si jih je pridobil začasa okupacije Boznije za ranjene vojake, bil je odlikovan z zlatim zaslužnim križcem. Ob priliki tega jubileja čestitamo tudi mi g. dr. Raku prisrčno in upamo, da bode ta neumorno delavni človekoljub še dolga, zdrava leta doživel!

Svinjar. V bližini Radgone napadel je neki Janez Horvat posestnico Marijo Potrc, jo vrgel na tla in hotel na nje nravnostni zločin izvršiti. To se mu pa ni posrečilo, ker ga je pes posestnice parkrat ugriznil. Horvata so zaprli.

Perutnino kradel in potem prodajal je hlapec Andrej Sobec v mariborski okolici. Povabili so ga na „pohane piške“ v okrajno sodnijo.

Zaprli so v Mariboru brezposelno natakarico Juli Burgstaller, kèr je izvršila 12 sleparij.

Bedasto streljanje. Na binkoštno nedeljo streljal je v Mišjidolu pri Laškem 14 letni Miha Guček z možnarji. Nakrat se nepričakovano možnar sproži in deček je bil smrtnonevarno ranjen.

Svinje tihotapil je čez hrvatsko mejo železniški čuvaj Anton Puc v Brežicah. S tem si je napravil prav lep postranski zaslužek. Orožniki pa so ga zdaj zasačili in sodniji naznanili.

Smrtonosna igrača. V Polzeli igralo se je več okoli 14 let starih dečkov z nabasano puško. Ta se je sprožila; kroglja zadela je mlinarskega učenca Andreja Budnik v glavo, tako da se je takoj mrtev na tla zgrudil.

Pazite na deco! V Slivnici pri Celju igral se je 2 letni otrok delavca Berglesa nenadzorovan pri peči. Zvrnil je posodo z vrelo vodo, ki se je nanj zlila in mu prizadela smrtnonevarne opekline.

Napad. V Izvancih napadel je fant Franc Wolf iz starega sovraštva tesarja Rozmana; pobil ga je s polenom na tla in mu zlomil roko.

Boj z zločincem. V gostilno J. Novak v Sl. Bistrici se je vtihotapil tat. Slučajno ga je krčmar zasačil, nakar je tat zbežal. Dva delavca sta ga zasledovala, a on je potegnil dolgi nož. Eden delavcev ga je udaril z lopato po roki, da je izpustil nož, drugi pa po glavi. Zločinec je jako nevarni tat B. Korošec. Pri Novaku je ukradel več ur in 350 K denarja. Delavca nista vedla, s čem imata opraviti in sta ga izpustila.

Nepoboljšljiva je 16 letna dekla Štefanija Koren iz mariborskega okraja. Šele pred kratkim je prišla iz zapora, v katerem je zaradi tatvine sedela. Ali takoj je zopet več denarja ukradla. Dali so jo zopet pod ključ.

Zaradi dekleta! Kmetski fant Alojz Stante

Novi avstro-ogrski otok.

Zadnji doslej turški otok na Donavi Ada-Kaleh pri Orsovi je prišel v last naše monarhije. Avstro-Ogrska je namreč ta otok anektirala. Vkljub temu, da je dosedanji turški guberner protestiral, poslala je tamošnja ogrska oblast 150 naših orožnikov na otok; s tem je postal otok naša last. Otok Ada Kaleh ima jako zanimivo zgodovino za seboj. Ko je dobila po rusko-turški vojni Srbija svojo neodvisnost, izpraznili so Turki zadnje svoje opozicije ob Donavi. Na kongresu v Berolinu se je sklenilo, da mora Turčija tudi trdnjavo Ada-Kaleh oddati; povedalo se pa ni, komu . . . Vsled tega niso izročili Turki tega otoka Srbom, pač pa avstro-ogrskemu vojaštvu. In od tega časa je bila na otoku avstro-ogrska vojaška posadka. Pravzaprav je torej otok

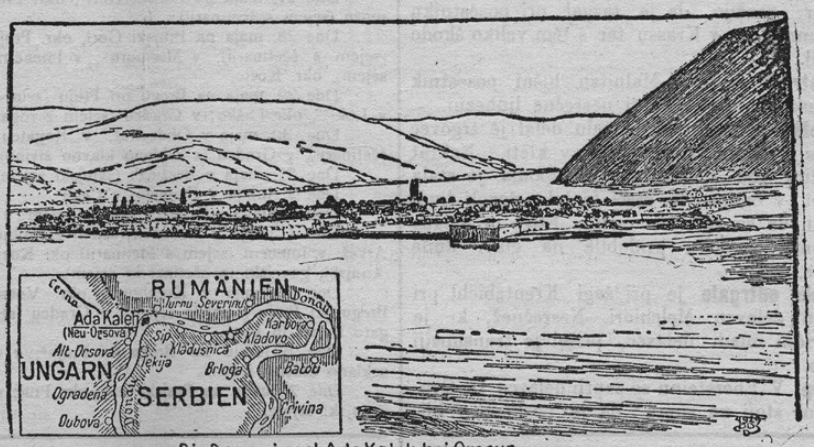

Die Donauinsel Ada Kaleh bei Orsova.

Ada-Kaleh že več desetletij naša last. Civilna uprava otoka bila je sicer doslej turška. Ali kdo se je zanjo brigal? Prebivalci tega pozabljenega otoka niso plačavali doslej nobenih davkov, pa tudi nobeni vojaški dolžnosti niso bili podvrženi. Ti prebivalci so sami Turki. Naša slika kaže v levem kotu spodaj mali zemljevid tega otoka, ki se nahaja v bližini ogrsko-rumunsko-srbske meje. Večji del naše slike kaže otok Ada-Kaleh na Donavi v svoji romantični legi. V splošnem se pač lahko trdi, da bodejo prebivalci otoka zadovoljni, da niso izročeni Srbiji in da bodejo vsled tega Avstro-Ogrski hvaležni. Tudi pomembnejših zmešnjav zaradi aneksije tega otoka se ni bati. Kajti Avstro-Ogrska je vtaknila v ta košček zemlje sredi naše Donave že več denarja, nego je vse skupaj vredno.